

Den skjulte historien om vers førti – nummer tre

Søndagsloven og den profetiske reisen: Fra Patriot Act til den endelige prøven

Jeff Pippenger

2024-09-22

«Ved den forordning som håndhever innstiftelsen av pavedømmet i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullt og helt løsrive seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal rekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal strekke seg over avgrunnen for å slutte hånd med spiritualismen, når vårt land, under innflytelsen av denne trefoldige union, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal treffe tiltak for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans underfulle virksomhet, og at enden er nær.»

«Slik de romerske hærsers fremrykning var et tegn for disiplene på den forestående ødeleggelsen av Jerusalem, slik kan dette frafallet være et tegn for oss på at grensen for Guds langmodighet er nådd, at vår nasjons misgjerningers mål er fullt, og at barmhjertighetens engel er i ferd med å ta sin flukt, aldri mer for å vende tilbake. Guds folk vil da bli styrtet inn i de scener av lidelse og trengsel som profetene har beskrevet som Jakobs trengselstid. De trofaste, forfulgte rop stiger opp til himmelen. Og slik Abels blod ropte fra jorden, slik lyder det også røster som roper til Gud fra martyrenes graver, fra havets gravkamre, fra fjellenes huler, fra klostrenes hvelv: 'Hvor lenge, Herre, du Hellige og Sannferdige, vil du vente med å dømme og hevne vårt blod på dem som bor på jorden?''»

«Herren utfører sitt verk. Hele himmelen er i bevegelse. Dommeren over hele jorden skal snart reise seg og hevde sin krenkede myndighet. Frigjørelsens merke skal settes på de menn som holder Guds bud, som ærer hans lov, og som nekter å ta imot dyrets merke eller dets billedes merke. »

«Gud har åpenbart hva som skal skje i de siste dager, for at Hans folk skal være beredt til å stå imot motstandens og vredens storm. De som er blitt advart om begivenhetene som ligger foran dem, skal ikke sitte i rolig forventning om den kommende storm og trøste seg med at Herren vil skjerme sine trofaste på trengselens dag. Vi skal være som menn som venter på sin Herre, ikke i passiv forventning, men i alvorlig arbeid, med urokkelig tro. Nå er det ikke tid til å la våre sinn bli opptatt av ting av mindre betydning. Mens menneskene sover, er Satan virksom med å ordne forholdene slik at Herrens folk ikke skal få barmhjertighet eller rettferdighet. Søndagsbevegelsen gjør nå sitt fremrykk i mørket. Lederne skjuler det virkelige stridsspørsmål, og mange av dem som slutter seg til bevegelsen, ser ikke selv hvor understrømmen bærer hen. Dens bekjennelser er milde og tilsynelatende kristelige, men når den taler, vil den åpenbare dragens ånd. Det er vår plikt å gjøre alt som står i vår makt for å avverge den truende fare. Vi bør søke å avværpe fordom ved å stille oss selv i et riktig lys for folket. Vi bør føre frem for dem det virkelige spørsmålet det gjelder, og slik reise den mest virkningsfulle protest mot tiltak som innskrenker samvittighetsfriheten. Vi bør granske

Skriptene og være i stand til å gi grunnen for vår tro. Profeten sier: 'De ugudelige skal gjøre ugudelighet, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de forstandige skal forstå.'
Testimonies, volume 5, 451, 452.»

Når «søndagsbevegelsen» «skal tale, vil den åpenbare dragens ånd». De fire avsnittene identifiserer at ved søndagsloven vil De forente stater «fullstendig skille seg fra rettferdigheten». Ved søndagsloven «er tiden kommet for Satans vidunderlige virksomhet». Ved søndagsloven blir den trefoldige union fullbyrdet. Ved søndagsloven «forkaster De forente stater ethvert prinsipp i sin grunnlov som et protestantisk republikansk styre», og de «treffer også tiltak for utbredelsen av pavelige usannheter og vrangforestillinger». Denne søndagsloven er et «tegn for oss på at grensen for Guds langmodighet er nådd, at målet for vår nasjons misgjerning er fullt, og at barmhjertighetens engel er i ferd med å ta sin flukt, aldri mer for å vende tilbake». Dette tegnet ble forutskygget ved advarselen gitt av Jesus, der han identifiserte ødeleggelsens styggedom, omtalt av profeten Daniel. Det er der bønne som ble fremført av martyrerne under det femte segl, og som spør: «Hvor lenge, Herre, du hellige og sanndru, drøyer du med å dømme og hevne vårt blod på dem som bor på jorden?», blir oppfylt. Det er også ved dette veimerket at de kloke og de dårlige jomfruene åpenbarer sin karakter.

Ved søndagsloven «forkaster» De forente stater «ethvert prinsipp i sin grunnlov». Den tidsperioden da dette verket ble utført, begynte med Patriot Act i 2001. Tiden fra 2001 og frem til søndagsloven representerer et gradvis verk med å forkaste grunnloven. Dette gradvise verket svarer til den profetiske linjen der dannelsen av dyrets bilde fullføres. Linjen for dyrets bilde kan synes noe mer komplisert, men det er verdt å forstå denne kompleksiteten. Det som kompliserer linjen for dyrets bilde, er at den representerer to linjer.

For jorddyret er de to linjene hornene til republikanisme og protestantisme. Disse to hornene kommer sammen i et forhold mellom kirke og stat og fullbyrder således dannelsen av dyrets bilde. Linjen for dannelsen av dyrets bilde har derfor to linjer innenfor den ene linjen, for de republikanske og protestantiske hornene løper parallelt med hverandre gjennom historien, men deres respektive linjer har også sitt eget profetiske vitnesbyrd å bære. En profetisk linje, med to parallelle emner, er mer komplisert enn ganske enkelt å markere veimerkene for politiske handlinger som representerer den tale som er forbundet med grunnloven.

De to linjene med republikanske og protestantiske horn kompliseres ytterligere av det profetiske faktum at det innenfor det republikanske hornet finnes historien om kampen mellom slaveritilhengende demokrater og antislaverirepublikanere; og videre at det innenfor det protestantiske hornet er en vedvarende prøvingsprosess som følger de kloke og de dårlige jomfruene innenfor det protestantiske hornets historie. Likevel er det av største betydning å slå seg til ro i disse sannhetene.

Innen den linjen som representeres ved landdyrets to horn, finnes den parallelle illustrasjonen av enten å danne Kristi karakter eller Satans karakter, noe som tilsvarer enten å danne et bilde av Kristus eller et bilde av dyret; for i denne sammenheng representerer «dyret» et skapt vesen i motsetning til Skaperen. Dannelsen av disse egenskapene fullbyrdes indre blant alle mennesker,

for når prøvetiden avsluttes, finnes det bare to klasser. Dannelsen fullbyrdes også ytre gjennom alliansen mellom den pavelige makt og De forente nasjoner.

Så prøvetiden for dannelsen av dyrets bilde begynte i 2001, og den ender ved søndagsloven i De forente stater. I denne tidsperioden illustrerer den profetiske historien om jorddyrets to horn en indre og ytre strid innenfor deres respektive horn, enten den er religiøs eller politisk, og også en kamp mellom de to hornene selv.

Søndagsloven i De forente stater representerer advarselen om å flykte, som Jesus identifiserte som «ødeleggelsens styggedom». Søndagsloven i De forente stater er avslutningen på den perioden som begynte i 2001. Patriot Act var «ødeleggelsens styggedom, som profeten Daniel har talt om», og ble av Jesus identifisert som et tegn på å flykte fra en kommende ødeleggelse.

Patriot Act innbefatter det profetiske lyset fra 1888 og Blair-loven. Patriot Act rommer således også profetisk forbilledgjørelsen av søndagsloven, slik at perioden fra 2001 begynner med en søndagslov slik den er forbilledlig framstilt ved 1888—Blair-loven, 2001—Patriot Act, og den ender med søndagsloven.

Advarselen om å flykte fra byene i 2001 er et forbilde på advarselen om å flykte ut av Babylon ved søndagsloven. Dommen som bringes over De forente stater ved søndagsloven, er et forbilde på dommen som bringes over hele verden når Mikael står fram og menneskenes nådetid avsluttes. Kristi signatur som Alfa og Omega er gjentatte ganger framstilt innenfor de sannhetene som er representert ved Blair-loven i 1888, og alt det som 1888 representerer, idet dette gjentas i 2001.

2001, som ble forutbildet ved 1888, representerer ikke bare tegnet til å flykte, slik dette er fremstilt ved ødeleggelsens styggedom, men det ble også fremstilt ved år 66 e.Kr. og Cestius' beleiring. Titus' beleiring i år 70 e.Kr. representerer søndagsloven i De forente stater. Søndagsloven i De forente stater er representert ved året 321 og Konstantins første søndagslov, og 538 representerer tidspunktet da den siste nasjonen på jorden bukker under for dyrets merke.

2001 er 1888, Cestius og året 66 e.Kr. Søndagsloven er Titus og årene 70 og 321. 2001 er også Jesu dåp og hans nedstigning i Åpenbaringen kapittel ti den 11. august 1840. Alle disse symbolene bidrar til grunnlovens linje.

De forente staters profetiske historie løper parallelt med adventismens historie. I 1798 fikk pavedømmet sitt dødelige sår, og 1798 var endetiden, da den delen av Daniels profetier som hadde forbindelse med historien til den første og den andre engel i Åpenbaringen fjorten, ble åpnet. Der, i 1798, markeres adventismens profetiske begynnelse, og i 1798 ble jorddyret med horn som et lam det sjette riket i Bibelens profeti.

1798 ble forutgått av tre profetiske veimerker knyttet til linjen for dyret fra jorden, og dermed til De forente staters tale og De forente staters grunnlov. Disse tre veimerkene var Uavhengighetserklæringen, uttalt i 1776, deretter grunnloven i 1789, og så lovene om fremmede og oppvigleri av 1798.

Disse tre veimerkene omhandler grunnlovens profetiske linje og markerer begynnelsen på det sjette riket i Bibelens profeti. Søndagsloven er slutten på det sjette rikets herredømme i Bibelens profeti, og derfor må det av profetisk nødvendighet være tre veimerker som går forut for slutten, slik dette er forbildet ved de tre veimerkene som gikk forut for begynnelsen.

I 2001, ved tårnenes fall, blir Patriot Act forbilledliggjort ved Blair-loven av 1888, sammen med den åpenbare opprørshandlingen fra adventismens lederskap ved Generalkonferansen i Minneapolis. Et opprør som en engel fortalte søster White var forbilledliggjort ved opprøret mot Moses av Korah, Datan og Abiram, blir også forbilledliggjort ved Kristi dåp i år 27 e.Kr., Islams tilbakeholdelse den 11. august 1840 og Uavhengighetserklæringen i 1776, så vel som ved «ødeleggelsens styggedom, omtalt av profeten Daniel» som et tegn til å flykte fra den kommende vrede, slik dette er representert ved Cestius og år 66 e.Kr.

Hvis du fremdeles kan erindre at den profetiske linjen vi nå betrakter, er De forente staters grunnlovslinje, bidrar alle de ovennevnte profetiske linjene til og stadfester det profetiske tema som er representert ved grunnlovslinjen. Likevel er den linjen som synes å være mest innbyrdes forbundet, linjen om dannelsen av dyrets bilde. Dyrets bilde er et bilde av det pavelige dyret, som fremstilles som et dyr med en kvinne som hersker over dyret, hvilket er foreningen av kirke og stat, med kirken i kontroll over forholdet. For at De forente stater skal danne et bilde til dyret, må det frafalne protestantisme få en slik kontroll over regjeringen at regjeringen vil vedta og håndheve religiøse lover, og til sist søndagsloven.

Etter hvert som prosessen med å danne dyrets bilde fullbyrdes, skal Grunnloven, skrevet med et grunnleggende prinsipp som Thomas Jefferson formulerte som «skillet mellom kirke og stat», bli omstyrtet. Når det protestantiske hornet har makt til å lede det republikanske hornet til å håndheve religiøse påbud, blir selve hjertet i Grunnloven revet i stykker; således har man det profetiske forholdet mellom Grunnlovens linje og dyrets bildes linje.

Perioden da dyrets bilde blir dannet, begynte i 2001, med Patriot Act, og den ender ved søndagsloven, når dyrets merke blir håndhevet. I løpet av denne perioden blir sildigregnet utdryppet, for sildigregnet begynner å falle når den mektige engelen i Åpenbaringen atten stiger ned og opplyser jorden med sin herlighet, noe som ifølge Søster White ville finne sted når de store bygningene i New York City ble styrtet ved et slag fra Herren.

«Det sene regnet skal falle over Guds folk. En mektig engel skal komme ned fra himmelen, og hele jorden skal bli opplyst av hans herlighet.» Review and Herald, 21. april 1891.

Tiden for den sene regns overstrømmende drypp representerer en tidsperiode da hveten og ugresset i adventismens siste generasjon blir siktet og rensset. Denne siktingen og renselsen ender ved søndagsloven, og de kloke jomfruene som besitter oljen når krisen omkring søndagsloven kommer, blir beseglet, og deretter blir Den Hellige Ånd utøst uten mål inntil Mikael står fram og menneskets nådetid avsluttes.

Under dannelsen av dyrets bilde i De forente stater vil senregnet dryppe, og under dannelsen av dyrets bilde i verden vil senregnet bli utøst uten mål.

I 2001 begynte prøvelsen av den laodikeiske syvendedags adventistkirken, slik den var forbildet ved protestantene den 11. august 1840, og ved det gamle Israel da Kristus ble døpt.

«Prøvelsens tid er like over oss, for den tredje engels høye rop har allerede begynt i åpenbarelsen av Kristi rettferdighet, den syndstilgivende Forløser. Dette er begynnelsen til lyset fra den engelen hvis herlighet skal fylle hele jorden.» Selected Messages, bok 1, 362.

Den endelige prøvelsesprosessen for det tidligere paktsfolket begynner når lyset fra engelen i Åpenbaringen atten begynner å frembære hans budskap. Hans budskap er også framstilt i de tre første versene i kapittel atten i Åpenbaringen, og disse tre versene ble, ifølge søster White, oppfylt da de store bygningene i New York City falt sammen.

Prøvingsprosessen begynte deretter, slik den er framstilt av Johannes i det tiende kapittelet i Åpenbaringen. Prøven var om du ville ta den lille boken som var i engelens hånd, og deretter ete den. I løpet av denne prøvetiden, mens det sene regn blir stenket ut, faller det bare på dem som velger å ta den lille boken og ete den.

«Mange har i stor grad unnlatt å ta imot det første regn. De har ikke oppnådd alle de velsignelser som Gud således har sørget for dem. De venter at mangelen skal bli avhjulpet ved det sene regn. Når nådens rikeste overflod skal bli skjenket, akter de å åpne sine hjerter for å ta imot den. De gjør en fryktelig feil. Det verk som Gud har påbegynt i menneskehjertet ved å gi sitt lys og sin kunnskap, må stadig føres videre. Hvert enkelt menneske må innse sin egen nødvendighet. Hjertet må tømmes for all urenhet og renses til Åndens iboende nærvær. Det var ved bekjennelse og avleggelse av synd, ved inderlig bønn og ved å hellige seg selv til Gud, at de første disipler forberedte seg på Den Hellige Ånds utgytelse på pinsefestens dag. Det samme verk, bare i større grad, må gjøres nå. Da hadde det menneskelige redskap bare å be om velsignelsen og vente på at Herren skulle fullkommengjøre verket med ham. Det er Gud som begynte verket, og han vil fullføre sitt verk og gjøre mennesket fullkomment i Jesus Kristus. Men det må ikke være noen forsømmelse av den nåde som er framstilt ved det første regn. Bare de som lever opp til det lys de har, vil få større lys. Dersom vi ikke daglig går framover i å virkeliggjøre de aktive kristelige dyder, skal vi ikke kjenne igjen Den Hellige Ånds tilkjennevelser i det sene regn. Det kan hende at det faller på hjerter rundt omkring oss, men vi skal ikke skjelve eller motta det.» Testimonies to Ministers, 506, 507.

De som tok imot budskapet i 2001, mottok et budskap som var passende for den perioden, men de skulle prøves for å åpenbare om de virkelig hadde tatt budskapet inn i seg som en erfaring beredt for Guds segl. I den perioden blir senregnet derfor framstilt som et dryss, for hveten og ugresset er fortsatt sammen. Derfor sier søster White: «Det kan være i ferd med å falle på hjerter rundt omkring oss, men vi skal ikke skjelve eller motta det.» Når de vise blir skilt fra de dårlige, blir senregnet deretter utøst uten mål, slik det var på pinsedagen, som er et forbilde på søndagsloven.

Igen lærer disse lignelsene at det ikke skal være noen prøvetid etter dommen. Når evangeliets verk er fullført, følger straks atskillelsen mellom de gode og de onde, og hver gruppes skjebne er for alltid fastsatt.» Christ's Object Lessons, 123.

Tiden med den sene regns bestenkelse, etterfulgt av en periode da den sene regn utøses uten mål, fremstilles også som to perioder hvor dom fullbyrdes over Guds folk. Den første domsperioden over Guds folk begynte med Guds hus den 11. september 2001, og ved søndagsloven fullbyrdes dommen deretter over Guds andre hjord, som enten tar imot eller forkaster den tredje engels høye rop, hvilket begynner ved søndagsloven i De forente stater og ender når Mikael står fram og menneskets nådetid lukkes.

De to periodene med senregnet, som også er de to periodene av dommen som begynner med Guds hus og deretter går videre til Guds andre hjord, er også de to periodene for dannelsen av dyrets bilde.

Innenfor den første av disse to profetiske periodene, når dom blir brakt over Guds menighet og også over De forente stater, finner den selvsamme historien sted hvor både det republikanske horn og det protestantiske horn blir dømt. Nettopp der laodikeisk adventisme blir utspydd av Herrens munn, fyller De forente stater sitt prøvetidsbeger, og nasjonal undergang blir brakt over nasjonen, og deretter åpenbarer Satan seg og begynner sitt forunderlige verk. De hundre og førtifire tusen blir beseglet og løftet opp som et banner ved søndagsloven.

Vi får vite at det er umulig å gi noen forestilling om «erfaringen til Guds folk som skal være i live på jorden når himmelsk herlighet og en gjentakelse av fortidens forfølgelser blir blandet sammen».

«Satan er en flittig bibelstudent. Han vet at hans tid er kort, og han søker på ethvert punkt å motarbeide Herrens verk på denne jord. Det er umulig å gi noen forestilling om den erfaring Guds folk skal gjennomgå, de som skal være i live på jorden når himmelsk herlighet og en gjentakelse av fortidens forfølgelser blir blandet sammen. De skal vandre i lyset som går ut fra Guds trone. Ved englenes mellomkomst vil det være stadig forbindelse mellom himmelen og jorden. Og Satan, omgitt av onde engler og idet han utgir seg for å være Gud, vil gjøre alle slags mirakler for om mulig å bedra selv de utvalgte. Guds folk vil ikke finne sin trygghet i å gjøre mirakler, for Satan vil etterligne de mirakler som skal bli gjort. Guds prøvede og testede folk vil finne sin kraft i det tegn det er talt om i 2 Mosebok 31:12–18. De skal ta sitt standpunkt på det levende ord: 'Det står skrevet.' Dette er den eneste grunnvoll de kan stå trygt på. De som har brutt sin pakt med Gud, vil på den dag være uten Gud og uten håp.» Testimonies, bind 9, 16.

Gjengivelsen av fortidens forfølgelser begynner ved søndagsloven i De forente stater, for Satan begynner sitt underfulle verk på den tid, og de vise jomfruene, som allerede er blitt «prøvd og testet», vil da «vandre i lyset som utgår fra Guds trone». Dette vil bli fullbyrdet gjennom englenes gjerning, for «ved englenes hjelp vil det være stadig forbindelse mellom himmelen og jorden.»

«De salvete som står hos all jordens Herre, har den stilling som en gang ble gitt til Satan som den dekkende kjerub. Ved de hellige vesener som omgir hans trone, opprettholder Herren en stadig forbindelse med jordens innbyggere. Den gylne oljen representerer den nåde hvormed Gud holder de troendes lamper forsynt, så de ikke skal blafre og slukne. Var det ikke for at denne hellige oljen blir utøst fra himmelen i budskapene fra Guds Ånd, ville ondskapens makter ha fullstendig herredømme over menneskene.»

«Gud blir vanæret når vi ikke tar imot de budskap han sender oss. Slik avviser vi den gylne oljen som han ville utøse i våre sjeler for å bli meddelt dem som er i mørke. Når ropet lyder: 'Se, brudgommen kommer; gå ut for å møte ham,' vil de som ikke har mottatt den hellige olje, som ikke har nærhet Kristi nåde i sine hjerter, oppdage, lik de dårlige jomfruene, at de ikke er rede til å møte sin Herre. De har ikke i seg selv makt til å få tak i oljen, og deres liv går til grunne. Men dersom Guds Hellige Ånd blir bedt om, dersom vi ber inntrengende, slik Moses gjorde: 'La meg få se din herlighet,' da vil Guds kjærlighet bli utøst i våre hjerter. Gjennom de gylne rør vil den gylne oljen bli meddelt oss. 'Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud.' Ved å motta de klare stråler fra Rettferdighetens Sol skinner Guds barn som lys i verden.» Review and Herald, 20. juli 1897.

De vise er dem som blir beseglet i Åpenbaringen kapittel sju og Esekiel kapittel ni, og som står i kontrast til de dårlige, som vanærer Herren ved å nekte å ta imot «de budskap han sender». De dårlige er dem «som har brutt sin pakt med Gud, og som på den dag skal være uten Gud og uten håp». Disse to klassene ble prøvet og ført til et punkt hvor de åpenbarte sin karakter på grunnlag av om de tok imot eller forkastet budskapet for timen. Budskapet for timen siden 11. september 2001 har vært budskapet om senregnet.

Budskapet om den siste regn gjenkjennes ved metodikken «linje på linje», slik den er framstilt i Jesaja kapittel tjueåtte. Metodikken «linje på linje» er Guds fastsatte metode for bibelstudium, og derfor er det å forkaste denne metodikken ikke bare å forkaste budskapet som fremstilles gjennom anvendelsen av «linje på linje», litt her og litt der, men også å forkaste metodikkens Giver.

På grunn av de inspirerte rammene som ble åpenbart i prøvingsprosessen som leder til beseglingen av de hundre og førtifire tusen, er det tydelig at den eneste måten et Guds barn kan finne veien gjennom den historien hvor «himmelsk herlighet og en gjentakelse av fortidens forfølgelser er blandet», er å være i en erfaring hvor lyset fra Guds trone kan gjenkjennes. Det må gjenkjennes, ellers er det til ingen nytte, og vi går fortapt.

«Vi må ikke vente på den sene regn. Den kommer over alle som vil erkjenne og tilegne seg den nådens dugg og de nådens regnskyll som faller over oss. Når vi samler opp lysets fragmenter, når vi verdsetter Guds visse miskunn, han som gjerne vil at vi skal stole på ham, da vil hvert løfte bli oppfylt. [Jesaja 61,11 sitert.] Hele jorden skal fylles med Guds herlighet.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 984.

I den perioden som begynte da engelen i Åpenbaringen atten fyller hele jorden med sin herlighet, med begynnelse den 11. september 2001, har senregnet bare kommet «over» dem «som» har «erkjent og tilegnet seg nådens dugg og skurer som» «faller over oss». Den «store feilen» som Søster White tidligere påpekte, var da de dårlige jomfruene trodde at de kunne vente til senregnet ble utøst uten mål, for da mente de at de kunne ta igjen det forsømte. Slik er det ikke; bare de som vokser i sin forståelse av Guds profetiske Ord, mottar mer lys.

Når vi avslutter denne artikkelen, er det poenget jeg ønsker å fremheve, knyttet til hensikten med den prøvetid vi nå befinner oss i. Dersom vi skal «vandre i lyset som går ut fra Guds trone» i den tid da fortidens forfølgelser blir gjentatt, vil vi måtte tilegne oss det profetiske Ord før krisen

kommer.

I kapittel én hadde Daniel og de tre verdige menn allerede fullført sin opplæring før de gikk inn for å prøves av Nebukadnesar. I førti dager åpnet Kristus det profetiske Ord for disiplenes forståelse i forveien for de ti dagene da disiplene fullendte sin enhet. Deretter kom pinsen, som er et forbilde på søndagsloven.

I Daniel kapittel tre lot Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego Nebukadnesar få vite at de ikke trengte mer tid, for de hadde allerede slått seg til ro med hva de skulle gjøre i prøvetiden under søndagsloven. Deres troskap ble opphøyet da de vandret i ildovnen sammen med Kristus, og budskapet som de allerede hadde slått seg til ro i før prøven, ble båret ut til hele den da kjente verden av alle de besøkende stormenn som var vitne til mirakelet i ildovnen.

Vi vil fortsette disse tankene i den neste artikkelen.